

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на »Държавенъ ВѢСТНИКъ«
за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощен-
ските разноски 30 лева.

ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, чо се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКъ, се испраща до
Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, четвъртъкъ 19 септември 1885 год.

Брой 95.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерски Съвѣтъ.

Указъ

№ 33.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме
и утвърдяваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за реквизицията.

Чл. 1. Нужнитѣ за прехранване и обличане
войската материали и припаси се взематъ въ на-
тура отъ населението на Сѣверна и Южна България.

Чл. 2. Количество на тия материали се опре-
дѣля отъ Министерски Съвѣтъ.

Чл. 3. За всичките взети материали и при-
паси ще се издаватъ нужнитѣ расписки, които
ще се плащатъ отъ правителството.

Чл. 4. Министерски Съвѣтъ ще изработи
правилникъ за вземане на реквизицията и фор-
мата на расписките.

Настоящия законъ се вотира и прие отъ IV
Обикновено Народно Събрание въ Ш-та му из-
въредна сесия на 12 септември 1885 год.

II. Обнародваме този законъ и заповѣдваме
щото той да бѫде облечень съ Държавниятъ Печатъ
и обнародванъ въ »Държавенъ ВѢСТНИКъ.«

III. Испълнението на настоящия указъ възла-
гаме на Нашия Финансовъ Министър и на Управ-
ляния Военното Министерство.

Издаденъ въ г. Пловдивъ на 13 септември
1885 година.

Подписали: по Височайша заповѣдъ, пълномощ-
никъ на Негово Височество, Предсѣдатель на Ми-
нистерски Съвѣтъ,

П. Каравеловъ.

Управляющій Военното Министерство,

Капитанъ Никифоровъ.

На първообразни приложенъ Държавниятъ Печатъ
регистриранъ подъ №. 80. въ ст. София на 16
септември 1885 година.

Подписалъ:

Пазителъ на Държавниятъ Печатъ Министъ на
Правосудието,

В. Радославовъ.

Указъ

№ 32.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме
и утвърдяваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ (10,000,000)
десетъ милиона лева.

Чл. 1. Разрѣшава се свърхсмѣтенъ кредитъ
на Военния Министъ отъ десетъ милиона лева,
като резервенъ фондъ за въ случай на война.

Чл. 2. Тоя кредитъ ще се отнесе къмъ бюд-
жета за 1885 год. и паритѣ ще се взематъ отъ
резервнитѣ сумми,

Настоящия законъ се вотира и прие отъ IV Обикновено Народно Събрание на 12 септември 1885 год. въ III му извънредна сесия.

II. Обнародваме този законъ и заповѣдаме щото той да бѫде облеченъ съ Държавни Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашия Финансовъ Министъръ и на Управляющия Военното Министерство.

Издаденъ въ г. Пловдивъ на 13 септември 1885 година.

Подписали: по височайша заповѣдь, пълномощникъ на Негово Височество, Предсѣдатель на Министерския Съвѣтъ,

П. Каравеловъ

Управляющий Военното Министерство,

Капитанъ Никифоровъ.

На първообразний приложенъ Държавни Печатъ регистриранъ подъ №. 79 въ ст. София на 16 септември 1885 година.

Подписаль:

Пазителъ на Държавни Печать и Министъръ на Правосѫдието,

В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 34.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 5,000,000 лева за извънредни расходи по мобилизацията на войската и нейното издръжание.

Чл. 1. Разрѣшава се свърхсмѣтенъ кредитъ на Военния Министъръ отъ петъ милиона лева за всички безъ исключение военни потребности (безъ подраздѣление споредъ категориите на глави и параграфи), по случай турянието войската на военно положение и за издръжанието ѝ отъ 7 текущий септември до 1 януари 1886 год.

Чл. 2. Израсходването на тази сумма ще става по начина, който ще се опредѣли отъ Министерския Съвѣтъ.

Чл. 3. Горната сумма да се впише въ бюджета за текущата 1885 год.

Горниятъ законъ се вотира и прие въ настоящата му форма отъ IV Обикновено Народно Събрание въ засѣданietо му отъ 11 того септември.

II. Обнародваме този законъ и заповѣдаме, щото той да бѫде облеченъ съ Държавни Печатъ, и обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашитъ Финансовъ Министъръ и на Управляющия Военното Министерство.

Издаденъ въ г. Пловдивъ на 13 септември 1885 година.

Подписали: по Височайша заповѣдь пълномощникъ на Негово Височество, Предсѣдатель на Министерския Съвѣтъ,

П. Каравеловъ.

Управляющий Военното Министерство,

Капитанъ Никифоровъ.

На първообразний приложенъ Държавни Печатъ регистриранъ подъ №. 81. въ ст. София на 16 септември 1885 година.

Подписаль:

Пазителъ на Държавни Печать Министъръ на Правосѫдието,

В. Радославовъ.

Съ указъ подъ №. 125 отъ 13 септември 1885 год. по ст. I отчислява се отъ длъжностъ Сомоковски мировий съдия Тодоръ Шишмановъ и по ст. II одобрява се щото заплатата на Шишманова да прекъсне отъ дена на предаванie дѣлата.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 30.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България

Съгласно доклада на Нашия Воененъ Министъръ отъ 7 септември подъ №. 728 и постановлението на Министерския Съвѣтъ (протоколъ №. 60)

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснатъ 140,000 лева за расходи по свикването за паснитъ долни чинове за туряние войската на военно положение.

II. Тази сумма да се земе отъ запасния фондъ, глава 16, § 69 по военния бюджетъ.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на нашитъ Министри: воененъ и финансовъ,

Издаденъ въ г. Търново на 7 Септемврий
1885 година.

*На первообразното съ собственната ръка на
НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:*

ПРИКАЗЪ

№ 88.

По заповѣдъ на Негово Височество, състоящия
въ запасъ на армията Поручикъ Никола Маттьевъ,
се зачислява на дѣйствителна служба въ пионер-
ната дружина и се прикомандира къмъ Воен-
ното Министерство.

София, 8 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

Приподписали:

Военний Министръ Генералъ-Майоръ
Князъ Кантакузинъ.
и Управляющій Министерството на Финанситѣ.
В. Радославъвъ.

Отъ господина Военния Министръ.

ПРИКАЗЪ

№ 85.

Портовия Инженеръ-Механикъ въ флотилията,
Капитанъ Кузмински, за не испълняване рас-
порежданията, обявени въ приказитѣ по военното
вѣдомство отъ 1884 година подъ №. 92 и отъ
настоящата година подъ №. 22, заповѣдвамъ да
се арестува въ гауптвахта на единъ мѣсецъ.

София, 2 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 86.

По причина на отсѫтствието на другаря ми
отъ Генералния Штабъ Полковникъ Веймарна,
който се намѣрва въ командировка, заповѣдвамъ
врѣменно да исправлява длѣжността Другарь на
на Военния Министръ Началникъ на Военното на
Негово Височество училище отъ Генералния Штабъ
Полковникъ Сахаровъ.

София, 6 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 87.

По заповѣдъ на Негово Височество, състоящия
въ запасъ на армията Подпоручика Константинъ
Стоиловъ се зачислява на дѣйствителна служба,
като се назначава въ 2 конни полкъ.

София, 7 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 88.

По заповѣдъ на Негово Височество, стоящия
въ запасъ на армията Поручикъ Никола Маттьевъ,
се зачислява на дѣйствителна служба въ пионер-
ната дружина и се прикомандира къмъ Воен-
ното Министерство.

София, 8 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 89.

По заповѣдъ на Негово Височество, докторъ
Вѣлковичъ се опредѣлява на служба като воененъ
лѣкаръ, съ чинъ Подполковникъ и се назначава
да състои при Особата на Негово Височество.

София, 9 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 89.

По заповѣдъ на Негово Височество, юнкеритъ
отъ II специалният класъ на военното на Негово
Височество училище, поименованъ въ прилага-
емия при това списъкъ, се зачисляватъ съ звание
портопей-юнкери, въ частите на войската, споредъ
особено распределение на Военното Министерство.

София, 9 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министръ Генералъ-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

СПИСЪКЪ

на юнкеритъ отъспециаленъ класъ на Военното
на Негово Височество училище.

Ангелъ Срѣбровъ, Димитръ Стамечовъ, Боянъ
Ботевъ, Петко Вакареловъ, Никола Капитановъ,
Христо Келямовъ, Коста Каварналиевъ, Иванъ
Василиевъ, Недѣлко Димитровъ, Василий Тѣ-
доровъ, Григоръ Шондевъ, Христо Бояджиевъ,
Павелъ Кочемитовъ, Асенъ Николовъ, Никола
Фичевъ, Тодоръ Шапкаровъ, Трифунъ Бобевъ,
Бончо Боженски, Никола Дерменджиевъ, Бого-
словъ Калевъ, Георги Торомановъ, Димо Трам-
бешки, Константина Ивановъ, Иванъ Каловъ,
Юрданъ Колчаковъ, Тодоръ Мирковъ, Димитръ
Русчевъ, Стефанъ Тасевъ, Петко Байчевъ, Добри

Даневъ, Иванъ Жибаровъ, Кръстю Ивановъ, Антонъ Пчеларовъ, Петър Аичевъ, Недѣлко Балканджиевъ, Иванъ Бояровъ, Стефанъ Григориевъ, Господинъ Николовъ, Щефко Ушевъ, Иванъ Бобчевъ, Димитър Ивановъ, Генко Русковъ, Александъръ Щефтановъ, Николай Дражковъ, Златю Петровъ, Ганчо Тодоровъ, Димитър Толчевъ, Маринъ Чингилиевъ, Никола Атанасовъ, Димитър Генковъ, Георги Гецевъ, Лазарь Козаровъ, Ивънъ Петровъ, Бончо Балабановъ, Климентъ Джеровъ, Николай Панайотовъ, Панайотъ Трифоновъ, Мачо Искровъ, Георги Мариновъ, Димитър Запряновъ, Георги Кирковъ, Георги Юркчиевъ, Георги Петковъ, Никола Тилевъ, Иванъ Върбановъ Георги Загорски, Кръстю Лефтеровъ, Стефанъ Стоиловъ, Маринъ Цанковъ, Иванъ Балтаджиевъ, Кирилъ Българовъ.

Подписанъ: Началникъ на отдѣленietо,
Подполковникъ Скордули.

ПРИКАЗЪ № 91.

На връменно исправляющия длъжността Другаръ на Военния Министъ Полковникъ Сахарова, заповѣдвамъ да начене да испълни длъжноститѣ си като началникъ на Военното на Негово Височество училище.

София, 9 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министъ Генераль-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ № 91.

Всѣдѣствие подаденото ми прошение, съ указъ отъ Негово Височество отъ днешне число подъ №. 14, азъ съмъ уволенъ отъ служба. Съ сѫщия указъ управлението на Военното Министерство е възложено връзъ правителя на дѣлата въ управлението на Артилерията Капитана Никифорова.

Като обявявамъ за това по Военното Вѣдомство, добавямъ, че заедно съ това, азъ предадохъ дѣлата на Военното Министерство на Капитанъ Никифорова.

София, 10 септемврий 1885 год.

Подписанъ: Военний Министъ Генераль-Майоръ,
Князъ Кантакузинъ.

По Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Съ указъ подъ №. 165 отъ 3 септемврий т. г. помощника на Бѣленски околийски началникъ Мевсудъ-бей Исмаиловъ се уволява отъ длъжностъ, и вмѣсто него се премѣства помощника на Балбунарски околийски началникъ Османъ Бекировъ.

Съ указъ отъ 16 септемврий т. г. подъ № 166, отчислява се отъ длъжностъ Свищовски градски полицейски приставъ Маринъ Петковъ, съгласно чл. 50, пунктове в и д отъ „законътъ за чиновниците.“

ПРИКАЗЪ № 271.

Вѣзлагамъ на господина Министра на Правосѫдието В. Радославовъ да управлява Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла презъ връмeto на отсѫтствието ми изъ Столицата.

София, 14 септемврий 1885 год.

Управляющій Министерството на Вѫтр. Дѣла,
Каравеловъ.

ПРИКАЗЪ № 273.

На основание чл. 31, алинея втора отъ „законътъ за чиновниците“, на старший конни полицейски стражаръ отъ Новоизарската околия Стать Христовъ продължава се по болѣсть разрѣшеній му до 14 того отъ Шуменский окрѣженъ управителъ отпусъ още на шестъ мѣсѣци, съ право да получава презъ това врѣме само половината отъ платата си.

София, 16 септемврий 1885 год.

Управляющій Министерството на Вѫтр. Дѣла,
В. Радославовъ.

Съ Височайше одобреній докладъ подъ № 5623 отъ 27 августъ т. г. на Софийский окрѣженъ управителъ Георги Тишевъ се разрѣшава по болѣсть едномѣсеченъ заграниценъ отпускъ, начиная отъ 29 сѫщаго.

Съ приказъ подъ №. 258 отъ 3 септемврий т. г. назначава се Христо Авраамовъ на вакантната длъжностъ фелдшеръ при Александровската болница.

Съ приказъ подъ №. 261 отъ 6 септемврий т. г. на и. д. Търновски околийски началникъ Векиловъ се разрѣшава едномѣсеченъ отпускъ.

Съ приказъ подъ №. 263 отъ 7 септемврий т. г. бившият чл. на Русенския окр. съдъ Тахиръ Ахмедовъ се назначава за и. д. помощникъ на Балбунарския околийски началникъ на място вакантно.

Съ приказъ подъ №. 267 отъ 9 септемврий т. г. бившият шуменския околийски началникъ Евлогий Божиновъ се назначава за и. д. секретарь при Свищовското окръжно управление на място вакантно.

Съ приказъ подъ №. 272, отъ 14 септемврий т. г. и. д. Търновския околийски началникъ Христо Векиловъ се уволнява отъ длъжност по собствено желание.

По Министерството на Финансите.

Съ указъ подъ №. 39 отъ 3 септемврий т. г. разрѣшава се да се отдаде на предприемачъ по строяването зданието за митница въ гр. Рахова по доброволно съглашение, съгласно чл. 75 алиней 7 отъ „закона за отчетност по бюджета“.

ПРИКАЗЪ.

№ 269.

Министерски Съветъ постанови, и Негово Височество утвърди, щото всичко село и всички градъ да поддържа относително прѣхраната семействата на бѣдните войници, опълченци и доброволци до возвръщанието имъ въ община си.

София, 13 септемврий 1885 год.

Управляющият Министерството на Вътр. Дѣла,
П. Каравеловъ.

Съ приказъ подъ №. 62, отъ 11 септемврий т. г. разрѣшава се 14-дневенъ отпускъ на Директора на Общественитѣ Сгради; всички книжа, както и всички парични искания, относящи се до дирекцията на Общественитѣ Сгради ще се подписват за Директора на Общественитѣ Сгради отъ Инженеръ-Инспектора Попкова.

Съ приказъ подъ №. 136, отъ 4 септемврий т. г. разрѣшава, се по домашни обстоятелства, 20 дневенъ отпускъ на Севлиевския финансовъ чиновникъ Желѣзковъ, който ще се счита отъ 9 същия септемврий.

Съ приказъ подъ №. 160 отъ 5 септемврий т. г. отчислява се Русенския финансовъ нагледникъ Илия Гердапски и вмѣсто него се привежда Балбунарския Теодоръ Златевъ, а на мястото на този последний се назначава Ив. Димитровъ.

Съ приказъ подъ №. 161 отъ 6 септемврий т. г. на основание чл. 7 и 8 отъ закона за емълка и чл. 26 отъ закона за патентите, се постановява: I за волнонаемно лице въ Софийската градска комисия по описание емълка и патентите се назначава отъ 10 юли т. г. инженера Тански вмѣсто Архитекта Фитова, който се отказа; II отставката на предсѣдателя на сѫщата комисия въ Самоковската околия Василъ Антонова се приема и вмѣсто него се назначава членъ на Софийския окр. съветъ Спасъ П. Теодоровъ; III отставката на предсѣдателя на сѫщата комисия въ Севлиевската околия Савва А. Пенчовъ се приема и вмѣсто него се назначава Стефанъ Нерезовъ, членъ отъ постоянната комисия; IV волнонаемното лице на сѫщата комисия въ Свищовската околия Теодоръ Кръстевъ се уволнява, понеже е назначенъ за пом. кмета въ Свищовското гр. общинско управление и вмѣсто него се назначава Атанасъ Татаровъ и V предсѣдателя на сѫщата комисия въ Кутловската околия, Ломско окръжие, А. Попиновъ и волнонаемното лице Георги Назарчевъ се уволняватъ за недобросъвестно испълнение своите обязанности и вмѣсто тѣхъ за предсѣдателъ се назначава Андрей Димитровъ, членъ на Лочкия окр. съветъ, а за волнонаемно лице Цено Първановъ.

Съ приказъ подъ №. 162 отъ 6 септемврий т. г. Балчикския финансовъ нагледникъ Д. Романовъ се уволнява, по собствено негово желание, и вмѣсто него се назначава Василъ Т. Милановъ; уволнението на Романова и назначението на Миланова се считатъ отъ дена на приемане и преддаване дѣлата.

Съ приказъ подъ №. 163 отъ 12 септемврий т. г. уволнява се Плевенския финансовъ нагледникъ Хр. Златаревъ, като запасенъ войникъ и вмѣсто него се назначава привременно бившият финансъ нагледникъ въ Дуковитската околия Евстатий Цвѣтковъ; заплатата ще се спре на първия и ще почне на втория отъ дена на здаванието дѣлата.

Съ приказъ подъ №. 164 отъ 12 септемврий т. г. Кутловския финансовъ нагледникъ Грънчаровъ се уволнява отъ занимаемата му длъжност, понеже постъпва на военна служба, като запасенъ войникъ.

Съ приказъ подъ №. 165 отъ същата дата уволнява се секретаря при Троянската митница Брайко Ивановъ, по собствено желание, отъ 10 септемврий т. година.

По Министерството на Финансите.

ОКРЪЖНО

№ 28675.

До Г. г. окръжните управители.

Още малко, и срока, даденъ отъ закона за исплащанието недоборите истича. Още малко, и екзекутивните статии отъ закона за събирането на даждията тръбва да се приложатъ безъ най-малкото снисхождение на неисправните даноплатци.

Срока бѣ не малъкъ за окончателното разчистяване на старите сметки и дългове. Олесненията, които даватъ съществуващите законоположения и които правителството е правило по пай-щедъръ начинъ за тая цѣль, стигнаха вече до своя краенъ степенъ.

А събитията, които се развиватъ предъ нашите очи на тази рѣшителна минута, искатъ въ еднакъвъ размѣръ и нравствено и веществено подкрепление за постиганието святата цѣль на нашето обединение.

Дайте прочее, господине управителю, най-общирна гласностъ на настоящето ми; направете къмъ българските граждани на повѣренния вами окръгъ за послѣденъ пътъ покана да исплатятъ доброволно дължимите отъ тѣхъ сумми на държавното съкровище; внушете имъ, че на тоя начинъ тѣ ще испълнятъ единъ общественъ дългъ, а същеврѣменно ще направятъ едно патриотическо дѣло.

Единъ новъ срокъ отъ десетъ дни за доброволно издѣлжаване тръбва, господине управителю, да бѫде послѣдната граница на вашето снисхождение. Мине ли тоя срокъ и се намѣрятъ хора, които да не искатъ да отговорятъ на своите задължения и да удовлетворятъ вашите законни искания, реда на вашите дѣйствия срѣчу тѣхъ е указанъ въ чл. чл. 65, 66, 67 и 68 отъ закона за събирането на даждията.

Дайте обаче на българските граждани предварително да разбератъ, че поведението имъ ще бѫде повече отъ похвално, ако ви не бѫдете принудени да употребите подвѣдомственитѣ вами стражаре, които тръбватъ на друго място и за друго нѣщо.

Явявайте ми еженедѣлно за успѣха на распорежданятията ви.

София, 11 септември 1885 год.

Министър: Каравеловъ.

Главенъ секретаръ: Хр. Бѣлчовъ.

За началника на отдѣлението: Благоевъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“.

Пловдивъ, 13 септември 1885 год.

Министру Каравелову.

Азъ инспектирахъ линията на аванпостите, бѣхъ приетъ съ голѣмъ ентузиазъмъ, както отъ войските, тѣй и отъ народогаселението. Всички сѫ рѣшени да умрятъ за святото дѣло. Дадохъ лична заповѣдъ на аванпостите да не гърмятъ върху турцитъ, освѣнъ въ случай на нападение отъ тѣхъ. Въ всяко място Азъ успокоявахъ лично мусулманското население, като му гарантирахъ живота, честта и имота, и като го увѣрявахъ че нѣма да има война съ турцитъ. Тази сутринь бѣхъ въ Ямболъ, гдѣто инспектирахъ войските; намѣрихъ всичко въ добъръ редъ и голѣмъ ентузiasъмъ. Твърдѣ съмъ признателенъ за патриотическото поведение на Народното Събрание. Уважението и любовта Ми къмъ Българския народъ се увеличава повече и повече.

Александъръ.

Сливенъ, 15 септември 1885 год.

София, Министър Президентъ Каравеловъ.

Вредъ презъ гдѣто минахъ, по градовете и селата, въодушевленietо е неописано. Партиите оглушени: единъ гласъ, една мисълъ на всѣкадѣ. Граждане и селени стари сѫ напуснали работата си и се стичатъ подъ народното знаме на границите. На всѣкадѣ миръ и тишина; всички съзинаватъ своята дѣлжностъ къмъ отечеството иvardятъ да се необиждатъ меньшинствата. Отъ всѣкадѣ сѫ изпратиха телеграфически заявления, че дѣлото на обединението е общо желание и предприятие, съ умоление за ходатайстване.

Славейковъ.

(Агенция Хавасъ).

Цариградъ, 13 септември. Кямъл наша е назначенъ за велики визиръ, Мюниръ наша за министър на вътрѣшните дѣла, Али Саидъ наша — на войната, Серверъ наша — на правосъдието и Арифи наша — за предсѣдателъ на държавниятъ съветъ; Артинъ Ефенди за секретаръ въ министерството на външните дѣла и Сюреи Бей първъ секретаръ въ палата.

Лондонъ, с. д. „Times“ е на мнѣніе, че министерското промѣнение въ Турция е признакъ на дѣятелна политика. Същият вѣстникъ казва, че Салисбури непознава английските чувства ако би наистина да е предложилъ да се намѣси въ полза на Турция, за да се запази statu quo-то на Истокъ, като прибавя, че Англия мисли, какво е дошълъ моментъ за прегледването Берлински договоръ относително Румелия. Изъ Берлинъ извѣстяватъ на „Standard“, че събирането на конференция се счита за вѣрно. Мисли се че тя ще засѣдава въ Парижъ, защото Франция е която първа приела туй предложение.

Парижъ, с. д. Извѣстията изъ Атина предсказватъ свикването на камарата и призованието на запаснитѣ. Слухъ се носи че островъ Критъ се приготвлява да прогласи независимостта си.

Виенна, 14 септемврий. Райхстагътъ се отвори съ трона рѣчъ, въ която слѣдъ като се оказва на многообразнитѣ вѣрноподаннически и патриотически манифестиации по случай пѣтуванията на императора презъ послѣднитѣ години низъ империята, изброяватъ се разнитѣ законопроекти, които ще има да разгледва райхстагътъ. Рѣчта свършва тѣй: „Нашите отношения съ иностранинитѣ държави сѫ напълно удовлетворитъли. Пълно съгласие за запазванието на мира, на който вички усъщатъ нуждата. Моето правителство ще има за грижа, като спазва единството и силата на империята, да посвети сѫщите старания и грижи за умственитѣ и икономическите интереси на всичките мои страни и на всичките мои народи“.

Атина, с. д. Министрътъ на морскитѣ дѣла е заповѣдалъ въоружаванието на всичките кораби. Целопонеските войски сѫ получили нужднитѣ военни обрежданія и ще влезатъ въ корабите за да отидатъ на границата. Вѣрва се че разни гръцки банки ще дадатъ въ заемъ капиталитѣ, ако стане нужда, за цѣлата мобилизация на войската.

Лондонъ, с. д. „Standard“ казва, че всичките сили сѫ склонили на мисълта за конференция, но предложение за това щяло да стане само слѣдъ като се съгласятъ върху программата ѝ.

Атина, с. д. Правителството взема нужднитѣ мѣрки за въ случаи, че би станжало нужда да мобилизира скоро войската и да я съредоточи въ Тесалия; то е рѣшило вече насърко да свика една частъ отъ запасътъ. Общественото изѣнение е живо развѣлнувано. Официознитѣ та и опозиционнитѣ вѣстници единодушно викатъ, че съединението на двѣтѣ Българии застрашава жизнеплнитѣ интереси на елинизма. Слѣдватъ да ставатъ митинги, които взематъ резултации та подканятъ правителството да дѣйствува енергически.

Цариградъ, с. д. Въ Султанския хатъ, съ който се измѣнява състава на новото министерство, се казва, че великий везиръ се замѣстюва отъ Сайдъ Паша по причина на болестъ. Другитѣ назначения сѫ: Али-Саидъ управляющъ Военното Министерство и главнѣтъ начальникъ на артилерията, Мюрривъ-на Просвѣщеніето, Агонъ, арменинъ, на Финанситѣ, Сзки-на Търговията, Зюхи на Общественитѣ Сгради. Шехюлислюмътъ си остава.

Берлинъ, 15 септемврий. „Официалният вѣстникъ“ обнародва еднаnota отъ Испанското правителство относително направенитѣ на Германското посолство въ

Мадридъ докачения на 4 септемврий (п. с.). Въ тазиnota се казва, че Испанското правителство е пакарало да се арестовать полицейските чиновници, на които е било възложено да вардятъ посолството въ Мадридъ и консулатото въ Валенца, и ги предало на сѫдъ. Испанското правителство исказва своето голѣмо съжаление за написенитѣ обиди на една държава съ която то се памира въ приятелски отношения; то формално и изрично осужда тия чрезмѣрности и се надѣва, че неговатъ откровенни и приятелски изявления ще се приематъ отъ императорско правителство въ сѫщия духъ на искренностъ, който въодушевлява Испанското правителство.

Бѣлградъ, с. д. Общественото мнѣніе продължава да не допушта расширението на България безъ възмездие за Сърбия. Между Сърбия, Румъния и Гърция има пълно съглашение за общо дѣйствуване. Кралът ще вземе командоването на войската. Поповичъ ще бѫде, вѣроятно началникъ на генералният штабъ. При откриванието на скупшината кралът ще прочете самъ тронната рѣчъ.

Солунъ, с. д. Споредъ досега полученитѣ извѣстия никакви безпорядъци не сѫ стапали въ Македония.

Брюкселъ, с. д. В. „Hord“ предлага „персонална унија“ на България и Румелия, при която да се запазятъ всичките права на Султана, като съвѣтва да се дадѣтъ на Македония автономни правдини.

Пещера, с. д. При отварянието на парламента въ камарата на магнатитѣ г. Ирании и Хелфи представиха зачитвания върху вънкашната политика, именно върху Кремзирското свиждане, и върху събитията въ Румелия. Г. Хелфи зачитва правителството върху посѣтяванието отъ императора Босненбродъ. Тѣзи интерпеляции се проводиха до предсѣдателя на министерския Съвѣтъ.

Берлинъ, с. д. Г. Бисмаркъ, като присъдъ Саидъ Паша на прощална аудиенция, поръчалъ му да искаже на Султана, че Германия ще направи всичко, щото е възможно чрезъ мирни средства, за да запази правата на султана върху България и Румелия, като го увѣрильъ, че отозванието на руските офицери изъ България било следствие на енергическото настояване на княза Бисмарка предъ руский въ Берлинъ посланикъ.

Петербургъ, с. д. Всичките сили приематъ Руското предложение — конференцията да се събере въ Цариградъ.

Атина, 16 септемврий. Кралът пристигна; посрещнато бѣ много одушевено. Едно безбройно множество народъ придружи Него Величество до платата. Македонски, Епирски, Критски и Тракийски знамена предшествуваха на кортежа. Поради дѣлготрайнитѣ викове „ура“ и „да живѣе Македония, Критъ, Тракия и Епиръ“, кралът излѣзе на балкона та поздрави тълпата и каза: „Сегашнитѣ важни и исклучителни обстоятелства изискватъ смѣлостъ и благоразумие; ще се поискатъ голѣми жертви, които Еленският патриотизъ драговолно ще приеме. Гърция трѣбва сервозно да разсѫди върху обстоятелствата, а пародътъ трѣбва да има довѣrie въ патриотизма на владѣтеля си и въ мѣдростта на правителството“. Послѣднитѣ кралеви думи извикаха голѣмъ ентузиазъмъ и шумни ражкоплесканія.

Лондонъ, с. д. В. „Morning Post“ настоява върху необходимостта да се въздѣйствува противъ наруше-

нието на Берлинския договоръ, защото и нѣкътъ това би значило да се прогласи изгубванието правата на Турция и Европа както и да се предадатъ Дарданелитѣ на Русия. „Times“ казва, че силите немогатъ да приематъ политиката на Сърбия и Гърция, които искатъ расподѣлянието на Македония, като възнаграждение за съединението на България; и съвѣтва да се бди особено на Сърбия, която би могла да смѣти мира.

Букурещъ, с. д. Съобщената изъ Бълградъ новина, че между Сърбия, Гърция и Румъния съществувало ужъ нѣкакво си пълно съглашение за общо дѣйствование, се опровергава формално отъ Румънското правителство. Никога не е бѣль въпросъ па даже нито проектъ за нѣкакво споразумѣние. Слуховетъ за нѣкакви си движения въ Румъния сѫ сѫщо тѣй безосновни. Не само, че никаква агитация нѣма, но правителството, като иска да недаде място даже и на най-малкото подозрѣние въ агитация, е рѣшило, щото всѣка-годишнитѣ есенни съ-средоточения на войската тази година да не станатъ, а кралътъ самъ да посѣти войските въ гарнизоните имъ. Кралътъ, като приель вчера новий турски пълномощенъ министъ Ахмедъ Зия Бея, който е ходилъ да представи кралию акредитивнитѣ си писма въ Синайския му дво-рецъ, исказалъ приятелскитѣ си чувства спомъ Турсия, като изразилъ най-искренни благопожелания за дѣлгденствено, честито и доброденствено царуване на Султана.

Виена, с. д. Вчера попладнѣ г. Братиано биде пристъ отъ императора на частна аудиенция.

Парижъ, 17 септември. В. „Republique Francaise“ казва, че мирътъ на Европа изиска припознаванието за дѣло свършено станжалото въ България, безъ да става въпросъ за съществуванието даже на останалитѣ части отъ оттоманска империя въ Европа.

Цариградъ, с. д. Новий турски кабинетъ настоява за бѣзъ дѣйствуване отъ страна на силите.

Виена, с. д. Всѣдствие дѣждоветъ, които отъ много дни насамъ валятъ, станали сѫ наводнения въ Тироль, Каринтия и Каринтия. Коннитѣ желѣзници на много мяста сѫ прекъснати.

Берлинъ, 18 септември. Никоя отъ силите че е още формолирила мнѣніе по въпроса за Румелия. В. „Temps“ е на мнѣніе, че посланицитѣ въ Цариградъ ще се събератъ на конференция до три дни.

Парижъ, с. д. „Norddeutsche“ опровергава извѣстното на разни вѣстници, които казватъ, че между Испания и Германия било станжало вече споразумѣние по Каролински въпросъ, като прибавя, че Германия щяла къмъ края на тази седица да испроводи въ Мадридъ отговора си на втората испанскаnota.

Римъ, с. д. Вѣстницитѣ „Popolo Romano“ и „Savitan Fracasso“ казватъ, че изборътъ на Генерала Робулана за министъ на външнитѣ дѣла щялъ да се приеме добре както по вънътъ и въ Италия.

Отъ Министерски Съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 144.

Министерски Съвѣтъ обявява за всеобщо знание, че службата на ония чиновници, които отидатъ въ редо-

ветъ на войската, се запазва, за да си я заематъ пакъ когато се върнатъ. Презъ това време, въ случаи на крайна нужда, на тѣхното място ще се назначаватъ други лица — по само привременно.

София, 12 септември 1885 г.
Предсѣдатель на Министерски Съвѣтъ: Каравеловъ.

Отъ Военното Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

Съ указъ отъ 11 септември подъ № 31 е постановено да се сформира новъ № 3 конни полкъ отъ конните сражаре изъ окръжията: Софийско съ гр. София, Кюстендилско, Трънско, Врачанско, Видинско, Ломско, Раховско и Свищовско.

По заповѣдъ на Негово Височество Князя обявява се за знание на населението отъ горнитѣ окръжия, че въ поменутя полкъ ще се приематъ конни доброволци съ собствено въоръжение и снаряжение. Желающите могатъ да се записватъ въ Кюстендилъ, Враца и Ломъ въ окръжните управления, или въ София у временно-командуващия този полкъ поручика Голубарева.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5236.

Министерството на Правосѫдието обявява за всеобщо знание, че вече е отпечатанъ годишниятъ сборникъ отъ закони на Българското Княжество, приети отъ IV Обикновенчо Народно Събрание, въ първата му редовна сесия, и тѣзи дни ще се испрати на ковчежничествата (освѣнъ Софийското), за проданъ.

Цѣната на единия екземпляръ е четири лева.

София, 5 септември 1885 година.

Началникъ на отдѣлението: П. Пешовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1692.

Обявява се за всеобщо знание, че съгласно рѣшенното на медицински съвѣтъ отъ 28 августъ т. г. разрѣшава се свободното възвание на анилиови бои, които не съдържатъ ядове и ако на стѣклата, въ които се съдържа аналиънъ е отпечатано: „свободни отъ металически ядове въобще и частно отъ арсеникъ“.

София, 7 септември 1885 година.

Главенъ лѣкаръ: Браделъ.

Помощникъ секретарь: Пополовичъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Долуподписаний имамъ честь да извѣстя съ настоящето си, че моя „privil. венет. прахъ за зѣби“ одобрѣнъ отъ медицински съвѣтъ, се намира за проданъ въ Варна централна аптека на г-на П. Апостолидисъ, Добричъ филиална аптека на г-на П. Апостолидисъ и въ София аптека на г-на Белизър Якововъ.

Зѣбний лѣкаръ: И. А. Мушлеръ.

2—(1425)—10